

Yarın da balık istiyorsak, hemen bugün deniz rezervlerine ihtiyacımız var!

Akdeniz; Bizim Denizimiz

İngilizce'deki kelime anlamı dünyanın ortasındaki deniz (Mediterranean Sea) olan Akdeniz'in kendisini çevreleyen ulusların kültürlerini etkilemiş olması şaşırtıcı değildir. Üç kıtayı (Avrupa, Asya ve Afrika) birleştiren Akdeniz'in kaynakları, kıyı sınırı olan 21 ülke arasında paylaşılmaktadır. Akdeniz binlerce yıl boyunca bölgenin çeşitli halkları arasında ticaret ve kültür alışverişini sağlayarak Batı medeniyetinin temelini oluşturmuştur.

Görece düşük verimliliğine rağmen Akdeniz'deki biyolojik çeşitlilik düzeyi yüksektir ve 46.000 kilometrelik sahil şeridinin altındaki kıta sahanlığı bazı zengin ve önemli yaşam alanları içermektedir. Akdeniz'in kıyısız alanları, deniz çayırları, kayalık bölgeleri ve haliçleri ile birçok tür için önemli yaşam alanları sağlayıp temel balık türlerinden bazıları için yumurtlama ve gelişme alanları sağlamaktadır. Bu derin suların büyük kısmı henüz keşfedilmemiştir. Buralarda denizdağları, soğuk akıntılar (deniz yatağından metan gazları sızan alanlar) ve denizaltı çukurları bulunmaktadır – bunlar son derece özel ve hassas ekosistemlerle bağdaştırılabilecek özelliklerdir. Akdeniz üzerinde gerçekleştirilen balıkçılık, akuakültür, petrol ve gaz arama, ve ticari deniz taşımacılığı gibi faaliyetler, deniz yaşamı üzerinde çok büyük bir baskı oluşturmaktadır.

Akıntı ağları (driftnets), kullanımları sonucu istenmeyen-hedef dışı (by-catch) türlerin de yakalanmasından dolayı bölgede Avrupa Birliği mevzuatı ile yasaklanmış olmasına rağmen Akdeniz'de hala kullanılmaktadır. Muhtemelen tüm balıkçılık yöntemlerinin en çok zarar vereni olan dip trolü, Akdeniz'de 1000 metre derinliğin altında yasaklanmıştır. Ancak ormanların toptan kesilmesine eşdeğer zararı olan trol avcılığına sığ sularda hala yoğun şekilde devam edilmektedir. Aşırı avlanmaya ek olarak su ürünleri yetiştiriciliği de deniz ortamına çok zarar vermektedir. Stokların aşırı avlanmasına bir çözüm olmaktan uzak olarak, su ürünleri yetiştiriciliği yerel kirliliğe yol açmanın dışında, yem üretimi için kullanılan türlerin aşırı avlanmasını teşvik edebilir.

Akdeniz ayrıca her gün binlerce ton kimyasal atığa ve kanalizasyon ve evsel atıklara maruz kalarak yoğun bir kirlilik ile karşı karşıyadır. Bu sorunlar genelde yetersiz kıyı yönetiminin sonucu olarak artan bir eğri göstermektedir. Bunların

üzerine ek olarak bir de denizcilik faaliyetleri sonucu petrol kirliliği de önemli bir sorundur. **Kısacası, “aramızda uzanan deniz” herkes tarafından kullanılıp sömürülmekte, ancak hiçkimse tarafından korunmamaktadır.** Akdeniz'in, zengin biyoçeşitliliğinin devamı ve yaşamı ona bağımlı olan insan topluluklarına hayat damarı olmayı – şimdi ve gelecekte- sürdürebilmesi için koruma altına alınmasının gerekliliği çok açıktır.

Akdeniz'in toplam 2,5 milyon kilometrekarelik alanı ile karşılaştırıldığında Avrupa Birliği Natura 2000 ağı ve Akdeniz Bölgesi Özel Koruma Alanları Ağı (SPAMI) gibi koruma anlaşmaları göreceli olarak ancak küçük bir alanı kapsamaktadır. Halihazırda Akdeniz'de tam koruma altındaki alanlar Akdeniz'in yüzde birinden daha azını teşkil etmektedir. Bilim insanlarının tavsiye ettikleri yüzde yirmi ila yüzde elli arasındaki orana göre bu rakam idealden çok uzaktır. Bu, aynı zamanda Greenpeace'in de önerisi ile örtüşmektedir; Karadaki ulusal parklar gibi, deniz ekosistemlerini kapsayan tam koruma altına alınmış, büyük ölçekli bir deniz rezervleri ağıdır.

Greenpeace'in “Akdeniz için deniz rezervleri” kampanyası

Greenpeace, sürdürülebilir ekolojik yaşam ve okyanusların adil kullanımını sağlayacak ve dünya okyanuslarının %40'ını kapsayacak, bir deniz rezervleri küresel ağı oluşturmak için kampanya yürütüyor. Bu küresel kampanyanın bir parçası olarak yürütülen Akdeniz'i koruyoruz projesi üçüncü yılında ve bölgedeki Greenpeace ofisleri arasında koordineli bir şekilde yürütülüyor.

Çalışmamız açık denizlerde deniz rezervleri oluşturma çağrımızı, Akdeniz'de politik bir yol haritasına çevirmek. Bu çözüm, Barcelona Konvansiyonu tarafından gerçekleştirilebilir. Tek gereken, katılımcı ülkelerin Akdeniz'i korumak için politik bir duruş sergilemesi. Bizim görevimiz bu konvansiyonu kullanarak politikacıları, yaptıkları anlaşmaları kâğıt üzerinde gerçek deniz rezervlerine çevirmeleri için cesaretlendirmek ve baskı yapmak.

Akdeniz'in %80'inden fazlası uluslararası sular. Şu anda bu sular pek çokları tarafından kullanılmakta ama kimse tarafından korunmamakta. Geniş ölçekli bir deniz rezervleri ağı, Akdeniz'in mavi yüzgeçli ton balıklarının üreme alanları gibi kilit noktalarını korumak için acil olarak gerekli. Greenpeace 2006 yılında, bu ağın nasıl haritalandırılması gerektiğiyle ilgili olarak, “**Akdeniz'i Koruyoruz**” başlıklı bir rapor yayınladı.

Üç yıldır, bütün Greenpeace gemileri Akdeniz'i koruma çerçevesinde bölgeyi ziyaret ederek, deniz rezervleri ağının acilen oluşturulmasının gerekçesi olan tehditleri belge ve raporlandırdı. Yasadışı olarak, çok büyük ölçekli yakalamalar sebebiyle Akdeniz'de yasaklanan akıntı ağı kullanan İtalyan balıkçılar, orkinos sürülerini saptamak için uçak kullananlar, kayıtlı olmayan orkinos gemileri, kayıtlı olmayan orkinos avcılıkları gibi açık sulardaki skandalları gösteriyoruz. Bütün bu olaylar yetkililere bildirildi ve "2006'da tüm orkinoslar nereye gitti?", ve 2007'de "Korsan Yağması"adında iki rapor olarak yayınlandı.

Avrupa Komisyonu, ICCAT (Uluslararası Atlantik Orkinoslarını Koruma Komisyonu) ve CBD (Biyolojik Çeşitlilik Konvansiyonu) gibi farklı siyasi platformlarda denizlerimizdeki yönetim eksikliğine dikkat çektik. Çözümlerimize destek almayı başardık. Türkiye'de düzenlenen ICCAT 2007 toplantısında ABD ve Kanada mavi yüzgeçli orkinoslar için moratoryum talep etti. Greenpeace aynı zamanda İspanya'da Balear Adaları etrafındaki orkinos üreme alanlarının deniz rezervi ilan edilmesi için sivil toplum kuruluşları ile birlikte ortak bir öneri yayınladı. Aynı şekilde deniz rezervi ilan edilmesi için kampanya yürüttüğümüz Levant Denizindeki Kıbrıs Kanalı da Akdeniz'deki diğer önemli orkinos üreme alanıdır.

Kampanyamız sadece uluslararası sularla sınırlı değil, aynı zamanda kıyı bölgelerini de kapsıyor. Akdeniz ülkelerinin karasularında da kıyısız deniz rezervleri ağı kurulmasını öneriyoruz. Şimdiye kadar kıyısız alanlar ile ilgili iki örnek sunduk; Yunanistan'daki Corinth Kanalı ve İspanya'daki Murcia bölgesi. İki öneri de politikacılar, STK'lar ve yerel balıkçılar tarafından çok sıcak karşılandı. Yerel desteğe iyi bir örnek olarak yerel balıkçılar, Yunanistan'daki balıkçılığın yanlış yönetimini protestolarında Corinth Kanalı'nın deniz rezervi ilan edilmesini isteyen pankartlar taşıdılar.

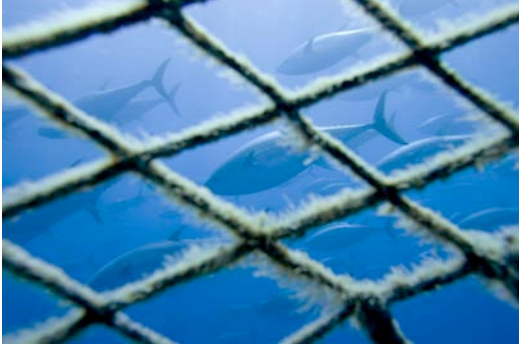
Akdeniz Gemi Turu

Greenpeace sorunlara işaret etmek ve Akdeniz'e dair çözümleri göstermek için yine bölgede. Burada yapacağımız bilimsel araştırmalar ve raporlandırmalarla savımızı güçlendireceğiz.

Arctic Sunrise Akdeniz gezisinde Lyon Denizinde yasadışı akıntı ağı kullanımını engellemek için attığı devriyede kilometrelerce uzunluğunda akıntı ağını toplayarak İtalyan yetkililere teslim etti. Ağın içinden yavru orkinoslar ve kaplumbağalar çıktı. Bu uygulama BM tarafından yasaklanmış olsa da hala İtalyan, Fas ve Türk gemileri tarafından kullanılıyor. Arctic Sunrise deniz rezervlerinin gerekliliğine işaret etmek ve çağrımıza destek bulmak için Türkiye'yi ziyaret ediyor. Daha sonrasında mesajını yaymak ve bütün bölgeyi destek olmaya çağırarak için diğer bölgeleri ziyaret edecek.

Balıkçılığın çöküşüne trajik bir örnek; Mavi yüzgeçli orkinos avcılığı

İki metreye varan boyu, 700 kiloluk ağırlığı ve büyüleyici hızı ile orkinos, arkasında metalik bir ışık bırakarak dakikalar içinde bir mile dalabilir. Vücut ısını kontrol edebilme özelliği sayesinde, okyanuslar boyunca göçedebilen ve her yıl binlerce kilometre yüzebilen orkinoslar bu sayede her koşulda mükemmel bir şekilde yaşamlarını sürdürürler. Ancak bu muhteşem balıklar, onunla adil olmayan

bir savaş sürdüren balıkçılık endüstrisinin açgözlülüğü karşısında tükenmektedir.

Günümüzde kuzey mavi yüzeçli orkinosu Akdeniz ekonomisi ve yaşam biçiminde çok önemli bir yer tutmaktadır. Bugün Akdeniz tüm mavi yüzgeçli orkinosları, Japonya'ya ithal edildiğinden stoklar artık sürdürülebilirlikten çok uzaktadır. Büyük karlar, artık kritik seviyeye inen bu canlının türünün geleceği konusunda hiçbir kaygısı olmayan bir endüstriyi beslemekte ve hem onun hem de yüzlerce balıkçının geleceğini tehdit etmektedir. Dahası en üst yırtıcılardan biri olan bu türün bitmesi Akdeniz'in ekosteminde çok ciddi bir zincir etkisi yaratacaktır.

Akdeniz mavi yüzgeçli orkinos türünün varlığı için kritiktir. Çünkü yegane iki yumurtlama alanından biridir ve Belaer Adaları ile Kıbrıs Kanalı yaşamsal üreme alanlarıdır. Her yıl Akdeniz'in sıcak sularında üremeye gelen orkinosları, onların bu en önemli ve değerli zamanlarında, dev ağıları ile yakalamaya gelen gırgır tekneleri karşılar.

Bir canlıyı yumurtlama zamanında ve alanlarında hedeflemek yeterince çılgınlık değilmiş gibi, bir de izin verilen av miktarının çok üstünde ve henüz çok küçükken avlanılmaktadır. Mavi yüzgeçli orkinos ancak 5 ila 8 yaşından itibaren üreme çağına gelir, yani henüz yumurtlama şansı olmadan yakalanması zaten bitmekte olan stokların tamamen çökmesine neden olmaktadır.

Orkinos çiftlikleri

Son yıllarda bu tehditlere bir yenis eklendi; çiftlikler. Akdeniz'deki orkinos çiftlikleri, akuakültürün yarattığı etkilerle kötü balıkçılık yönetiminin etkilerini birleştirir. Orkinos çiftliklerinde yetiştiricilik değil, doğadan alınan balıkların semirtilmesidir. Bu durumda doğal popülasyonların azalmasına yol açar. Çiftliklere getirilen balık miktarı ile ilgili çok düşük bir kontrol vardır ve izin verilen kotanın çok üzerinde avlanılmasına davetiye çıkarmasının yanında yakalanan orkinoslar çoğunlukla yavrudur. Orkinoslar yakalandıktan sonar kafeslere aktarılacak diğer küçük balıklar ile semirtilir. İronik bir şekilde bir kilo orkinos için

en az 20 kilo balık yem olarak kullanılır. Kısaca diğer türlerin de aşırı avlanmasına neden olur. Orkinos beslemek için gereken balık miktarı o kadar çoktur ki genelde Akdeniz dışından balık getirilir ve bu durumda yerel türlere hastalık taşınması riskivardır. Kaldı ki çiftliklerde artık yemler ve atıklar kafeslerin etrafında yerel kirlenmeye de yol açar.

Akdeniz'dek toplam çiftlik kapasitesi 59,842 Mt (metrikton)'a ulaşır ki bu miktar 2008'deki toplam avlanma kotası olan 28,500 tonun çok üzerindedir.

ICCAT (Atlantik Orkinoslarını Koruma Komisyonu)

Atlantik ve Akdeniz orkinos popülasyonları 41 ülkenin dahil olduğu uluslararası tanınmış bir organizasyon olan ICCAT tarafından sözde yönetilmektedir. Ancak ICCAT'ın orkinos stoklarını koruma ve yönetmekteki başarısızlığı onu Greenpeace tarafından verilen "Tüm Orkinosları Yakalama Komisyonu" adına layık hale getirmiştir.

Ne yazık ki 2008 av sezonu da Akdeniz'de avlanan tekne sayısı ve kapasitesine bakınca çok iç açıcı gözüküyor. Ne tekne kapasitesinde ne de çiftlik kapasitesinde herhangi bir azaltma yok. AB yasadışı, raporlanmayan ve kayıtsız avcılığa karşı çok ciddi denetimler getirdiğini duyurdu. Ancak daha şimdiden Greenpeace Malta'da yasadışı tekneler tespit etti. İspanya çok sayıda teknesine yavru orkinos avlama izni verdiğini duyurdu. Türkiye filosuna yeni tekneler ilave etti.

Bu nedenle Greenpeace bir kez daha orkinos stokları iyileşene dek ve aşağıdaki kriterlere ulaşılan dek bu avcılığın durdurulması talebini yenilemektedir;

- Mavi yüzgeçli orkinos popülasyonu, sürdürülebilir bir şekilde iyileşmeye başladığına dair belirtileri göstermeli,
- Mavi yüzgeçli orkinosların üreme alanlarını koruma altına almak için Deniz Rezervleri oluşturulmalı,
- ICCAT bilimsel komitesinin önerdiği maksimum kota doğrultusunda bir ICCAT düzenlemesi yürürlüğe konulmalı,
- Hiç bir istisna olmadan, orkinosların en az bir defa yumurta bırakabilecek boya gelmeden avlanmalarının engellenmeli,

- Avcılık ve çiftlik kapasiteleri ICCAT bilimsel komitesinin belirlediği maksimum kota seviyesine uygun olarak indirilmeli,

Türkiye'de balıkçılık yönetimi

Türkiye 8000 km'den fazla bir kıyı şeridine sahip bir ülke olarak çok güçlü bir balıkçılık yönetimine ihtiyaç duymaktadır. Türkiye'de balıkçılık yönetiminin sorumluluğu Tarım ve Köyişleri Bakanlığına aittir. Ancak Türkiye'de yönetmelikler yetersiz olmakla birlikte, yasadışı ve yetersiz balıkçılık faaliyetleri üzerindeki kontrol ve gözetimlerin eksikliği bugün sektörde ciddi bir kriz oluşmasına neden oldu. Bunun yanında Türkiye devasa bir kapasite ile Akdeniz'deki en büyük av filolarından birine sahip olmasının bir sonucu olarak stoklarda hızlı bir çöküş yaşamakta.

Greenpeace 2007'de yavru balık projesi başlatarak balık stoklarının ve deniz yaşamının korunmasındaki yetersizliği gündeme getirdi. Proje, hem kamuoyu hem de bu durumdan en çok zarar gören balıkçılardan destek gördü. Greenpeace, Poseidon çayırıları gibi önemli habitatlar ve ticari balıkların yumurtlama alanlarının da dahil olduğu bir deniz rezervleri ağı için acil eylem çağrısı yapıyor. Buna ek olarak filo kapasitesinin azaltılması ve trol gibi tahrip edici yöntemlerin yasaklandığı sürdürülebilir balıkçılık üzerine ciddi bir yönetim mekanizması şarttır.

Türkiye'de mavi yüzgeçli orkinos avcılığı

Akdeniz'in bu ikonik balığının Türkiye için tarihi bir değeri vardır. Yalnız ekonomik olarak değil aynı zamanda ekolojik olarak da önemlidir. Türk balıkçılarının bu balığa 'denizlerin çobanı' veya 'Boğaziçi'nin bekçileri' adlarını takmaları boşuna değildir. Maviyüzgeli orkinosun denizlerden yok olması hatta ciddi oranda azalması bile diğer bazı canlıların (mürekkep balığı gibi) aşırı çoğalması besin zincirindeki daha

küçük türlerin yokolmasına neden olacaktır ki bu da yerel kıyı balıkçılarının asıl geçim kaynağını tehdit edecektir.

Türkiye ICCAT'e 2003'de üye oldu. Ancak bu kadar kısa sürede 2008 itibarı ile tüm Akdeniz'de avlanan gırgır türü av teknelerinin toplam kapasitesinin %40'ına sahip olacak kadar hızlı büyüdü. Tahmin edilen av kapasitesi 15,000 Mtdan fazladır. Akdeniz'de avlanan toplam 178 (büyük ve orta boy) gırgır teknesinin

(38,5 mt üzerindeki) büyük çoğunluğu Türkiye'ye kayıtlı durumda. Bu tabii ki söz konusu teknelerin yalnızca orkinos avlamak üzere çalıştığı anlamına gelmez. Yine de bu sayı Türkiye'ye ait av kotasının son derece üstündedir. Bu filodaki tekneler, çoğunlukla Kıbrıs Kanalı olmak üzere Mısır, Tunus ve Libya'da avlanmaktadırlar.

Bunlara ek olarak Türkiye'deki orkinos sektörünün de çeşitli yasadışı faaliyetlerde bulunduğu tespit edildi. Greenpeace 2006'da İskenderun Körfezi'nde avlanan ve ICCAT'e kayıtlı olmayan Türk tekneleri tespit etti. Örneğin; av sezonu bittikten sonra Çeşme limanına orkinos indirildiği tespit edildi. Türk orkinos firmalarından biri Fransa'da 'kağıt kota' denilen yasadışı kota satın alma skandalına karıştı. Ayrıca yine kendine ait av kotasının çok üzerinde bir kapasiteye sahip olan orkinos çiftliklerinde de kayıt dışı balık tutulduğuna dair sık sık duyumlar gelmektedir. Tüm bunlar halihazırda yasal kotasının üzerinde av ve çiftlik kapasitesine sahip orkinos sektörünün sürdürülemezliğini kanıtlamaktadır.

Tek çözüm; Dünya denizlerinin %40'ını kaplayan bir deniz rezervleri ağı

Greenpeace, her geçen gün sayıları artmakta olan bunu destekleyen deniz bilimcilerle birlikte, ancak oluşturulacak küresel deniz rezervi ağlarının oluşturulmasıyla deniz yaşamının bütüncül bir şekilde korunabileceğini düşünüyor. Eğerki denizlerimizi ve hayatları buna bağlı olan insanları kurtaracaksa, dünya okyanuslarının %40'lık bir bölümünü ayırarak Deniz Rezervi haline getirmeli ve kalan %60'ının

sürdürülebilirlik prensipleri çerçevesinde iyi yönetildiğinden emin olmalıyız. Akdeniz bağlamında bu açık denizlerde büyük ölçekli rezervleri kapsayan bir ağ ile birlikte kıyı bölgelerinde bulunan daha küçük deniz rezervlerinin mozağı anlamına gelmektedir.

Deniz rezervi ne demektir?

Deniz rezervleri tüm tahrip edici insan faaliyetlerine kapatılmış tam koruma altındaki deniz alanlarıdır; tıpkı karadaki milli parklar gibi. Bu terim, biyoçeşitliliğin ve habitatların korunması ve balıkçılık yönetimini birleştiren ve gittikçe daha yaygınlaşan bir anlayıştır. Geniş ölçekli deniz rezervleri dış kullanıma tamamen kapalı olan alanlar olacaktır. Bu alanların içinde hiçbir insan faaliyetine izin verilmeyen, veya bilimsel araştırmalara kaynaklık edecek araştırma alanları veya özellikle hassas habitatların ve türlerin olduğu bölgeler bulunabilir. Kıyı şeridindeki bazı bölgeler küçük ölçekli, yıkıcı olmayan, ekolojik limiter içerisinde sürdürülebilir balıkçılığa açılabilir.

Deniz rezervleri koruma için temel bir araç olmanın yanında balıkçılık, yeniden üreme ve bilim için ek yararlar saha sahiptir. Denizlerdeki bütün biyolojik çeşitliliği korumak için tüm önemli yaşam alanlarının bölgesel bir ağ içinde temsil edilmesi hayati önem taşımaktadır. Biliminsanları en büyük etkiyi elde etmek için deniz ortamının öncelikli olarak korunması gereken alanlarının tespitine yardımcı faydalı kriterler geliştirmişlerdir. Bunlar:

- Hassas yaşam alanlarını ihtiva eden alanlar (örneğin denizdağları)
- Hassas yaşam aşamalarını içeren alanlar (örneğin balık yumurtlama ve gelişme alanları)
- Kullanılan veya nadir türleri destekleyebilecek alanlar
- Ekolojik hizmetler sunan alanlar

Greenpeace'in dünya denizleri için küresel ve bölgesel deniz rezervleri ağları için hazırladığı öneriler bu kriterlere dayanır. Deniz rezervleri tanımlama olarak bakıldığında balıkçılığa kapalıdır, ancak bir deniz rezervleri ağının oluşturulmasının balıkçılığa faydaları bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Deniz rezervleri, tüketilmiş popülasyonların kendilerine gelmelerine ve balıkçılık nedeniyle değişen yaşam alanlarının iyileşmesine olanak sağlar. Kullanılmamış alanlar olarak deniz rezervlerinin dışındaki balıkçılığın da etkilerini anlamak ve yönetim kararları için bilgi sağlamak ve böylece ekosistem yaklaşımını desteklemek için kullanılacak çok değerli referans alanları vazifesi görürler. Ayrıca insan faaliyetleri nedeniyle tahrip edilen kaynakların iyilemesi için bir fırsat tanır.

Ülkelerin deniz rezervleri yaratabilmelerini sağlayabilmek için politik çözümler mevcuttur. Deniz Rezervleri oluşturulmasının gerekliliği ulusal ve uluslararası seviyede anlaşılmıştır, mesela BM Dünyada Sürdürülebilir Gelişme Zirve'sinde Deniz Koruma Alanları'nın oluşturulması ve bu amaca ulaşmak için hedef ve zaman çizelgelerinin oluşturulmasının gerekliliği belirtildi. Amaçlarımıza ulaşmamızda bağlantılı olan Akdeniz'deki temel organizasyonlar ICCAT ve Akdeniz'in açık sularında koruma alanları oluşturulması için hükümler koyan Barselona Konvansiyonu'dur.

Türkiye'deki Deniz Rezervleri

Türkiye'de kararlaştırılan hiçbir deniz rezervi bulunmamaktadır. Bu genel olarak, Barselona Konvansiyonu Protokol'ü altında 'özel koruma bölgeleri' yasası bulunmasına rağmen düzgün yasa ve yönetmeliklerin bulunmamasından kaynaklanmaktadır. Varolan yaklaşık 15 özel koruma bölgesinde veya tek bir canlının korunmasını amaçlayan birkaç koruma alanı bütün ekosistemin korunmasını sağlayacak tümel koruma sağlamamaktadır. Ayrıca koruma alanlarındaki zayıf yönetim bu alanların deniz yaşamının toparlanmasını sağlama ve koruma işlevini gerçekleştirmemektedir. Hala bu bölgeler için yıkıcı balıkçılık aktiviteleri, yeni inşaat planları ve kirlilik gibi devam eden tehditler bulunmaktadır.

Deniz Rezervlerinin ekosistem tabanlı bir yaklaşımla oluşturulması için acilen, yasalar çerçevesinde düzgün tanımlamalar yapılması gerekmektedir. Bunu bu bölgeler için yönetim planları takip etmelidir. Türkiye, Barcelona Konvansiyonu Deniz Koruma Alanları Protokol'üne taraf olan ülkelerden biri olarak açık denizlerde deniz rezervleri oluşturulması için de çalışmalıdır.

Kıbrıs Kanalı; bir deniz rezervi önerisi

Kıbrıs Kanalı pek çok ticari balığın üreme alanı olarak ve Doğu Akdeniz'deki pek çok farklı habitata ev sahipliği yaparak önemli bir deniz yaşam alanıdır. Bölge mavi yüzgeçli orkinosların üreme alanlarından biriyken ve kıyıları kaplumbağalar (*caretta caretta*) ve Akdeniz foklarının yuvalama alanlarıdır.

Greenpeace'in Türkiye için istekleri

- Kendi sularının %40'ını kapsayacak bir deniz rezervleri ağı oluşturmak için çalışmaya başlanması.
- Açık denizlerde deniz rezervleri oluşturulmasına taraf olan Biyolojik Çeşitlilik Konvansiyonu gibi uluslararası antlaşma kararlarının uyarlanması. (Greenpeace Türkiye'ye Kıbrıs Kanalı'nın deniz rezervi ilan edilmesi için Türkiye'nin Barcelona Konvansiyonu'na Taraf Ülkeler 2009 yıllık toplantısında öncülük yapmaya çağırıyor.)
- Deniz Rezervleri oluşturulması için bağlayıcı yasalar ve sürdürülebilir deniz yaşamı için sıkı kurallar konulması
- Sürdürülebilir balıkçılık yönetimi sistemi oluşturulması
- Kıbrıs Kanalı'ndaki Orkinos balıkçılığının derhal sonlandırılması ve öz kaynaklarımızın korunması yönünde hareket edilmesi

